

Τιμητική διάκριση από το Μουσικό Σωματείο «Ωδείο Ναούσης» στον Μητρ. Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στο κατάμεστο Δημοτικό Θέατρο Ναούσης πραγματοποιήθηκε χθες το βράδυ μεγάλη συναυλία του Μουσικού Σωματείου «Ωδείο Ναούσης» με τίτλο: «Ξενιτιά – ο μισεμός είναι καημός» με τη συμμετοχή της μικτής Χορωδίας, της μαντολινάτας και της ορχήστρας του Σωματείου, υπό τη διεύθυνση του κ. Δημητρίου Παρόλα.

Στο τέλος της εκδήλωσης ο πρόεδρος κ. Χρήστος Τσίτσης αναφέρθηκε εκτενώς στην προσωπικότητα, το έργο και την επί σειρά ετών συνεργασία του Σωματείου με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονα, τον οποίο στη συνέχεια τίμησε εκ μέρους του Σωματείου για την

επέτειο του Χρυσού Ιωβηλαίου (50 χρόνια) Ιερωσύνης και του Αργυρού Ιωβηλαίου (25 χρόνια) Αρχιερωσύνης του.

Ο Σεβασμιώτατος, αφού ευχαρίστησε θερμά για την τιμητική διάκριση, απένειμε στον κ. Τσίτση, ως Πρόεδρο του Σωματείου «Ωδείο Ναούσης», το χρυσό μετάλλιο του αργυρού Ιωβηλαίου των «Παυλείων» για την εν γένει προσφορά του Σωματείου στα πολιτιστικά δρώμενα του τόπου και την άριστη και υποδειγματική συνεργασία με την Ιερά Μητρόπολη καθ' όλη την περίοδο της αρχιερατείας του.

Για τις φωτογραφίες πατήστε [ΕΔΩ](#)

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

Άπόψε είχαμε τή χαρά νά πα-ρα-κολουθήσουμε ένα έξαιρετικό μου-σικό άφιέρωμα σέ μία πραγμα-τικότητα πού εΐναι άρρηκτα συν-δε-δεμένη μέ τή διαχρονική πορεία τοϋ Γένους μας· ένα θαυμάσιο άφι-έ-ρωμα στήν ξενιτιά, στήν έκούσια ή καί άκούσια φυγή άπό τήν πα-τρίδα, καί στόν πόνο καί τή νο-σταλ-γία πού συνοδεύει τόσο αύ-τούς πού φεύγουν όσο καί αύτούς πού μένουν καί περιμένουν τήν έπιστροφή τών ξενιτεμένων.

Καί εΐναι τόσο στενά δεμένη ή ξενιτιά μέ τή ζωή τοϋ Γένους μας, τόσο βαθειά χαραγμένη στίς ψυχές τών ανθρώπων μας, πού έγινε τραγούδι γιά νά έκφράσει «τόν μι-σε-μό πού εΐναι καημός». Έγινε τραγούδι πού συντροφεύει όσους πήραν τόν δρόμο τής ξενιτιάς καί παρηγορεΐ όσους ζοϋν μέ τήν ανά-μνησή τους καί προσδοκοϋν νά ξανασυναντηθοϋν.

Αύτά τά τραγούδια τής ξενιτιάς, παραδοσιακά καί έντεχνα, τραγού-δια βγαλμένα άπό τήν ψυχή τοϋ λαοϋ μας άλλά καί έργα μεγάλων δημιουργών, τραγούδια πού άγγί-ζουν τήν ψυχή όλων μας καί φέρνουν συχνά δάκρυα στά μάτια μας, άπέδωσε άριστοτεχνικά άπό-ψε ή τετράφωνη μικτή χορωδία, ή μαντολινάτα καί ή όρχήστρα τοϋ Μουσικοϋ Σωματείου «Ώδεΐο Να-ού-σης», έπαναλαμβάνοντας τήν έπι-τυχημένη καλοκαιρινή μου-σική παράστασή της. Όμως αύτή τή φορά θέλησαν εύγενώς νά τήν άφιερώσουν στήν έλαχιστότητά μου καί στή διπλή επέτειο είκοσι-πέντε καί πενήντα έτών ταπεινής κληρικής καί άρχιερατικής διακο-νίας.

Εΐμαι ιδιαίτερα εύγνώμων γιά τήν τιμητική αύτή άφιέρωση. Καί εΐμαι ιδιαίτερα εύγνώμων όχι μό-νο γιατί προέρχεται άπό ένα Μου-σικό Σωματεΐο, τό έργο καί τήν

προσφορά τοῦ ὁποίου ἀγκάλιασα καί τίμησα ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς ἀφίξεώς μου σ' αὐτή τήν πόλη, στήν ἡρωική Νάουσα μέ τή μεγάλη μουσική παράδοση, ἀλλά καί γιατί εἶχε ὡς θέμα καί ὡς περιε-χόμενο τραγούδια τῆς ξενιτιᾶς πού μέ συγκινοῦν βαθειά.

Μέ συγκινοῦν γιά δύο κυρίως λόγους: ὁ πρῶτος εἶναι ὅτι, ὅπως ὅλοι γνωρίζετε, προέρχομαι ἀπό μία προσφυγική οἰκογένεια, ἀπό γονεῖς μικρασιάτες, καί ὁ πόνος καί ὁ καημός τῆς προσφυγιᾶς εἶναι πόνος καί καημός τῆς ξενιτιᾶς, καί τά τραγούδια της ἀγγίζουν τά μύχια τῆς ψυχῆς μου.

Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι γιατί ἔζη-σα προσωπικά τήν ξενιτιά, ὅταν νέος ἔφθασα μόνος γιά πρώτη φορά στό Λονδίνο τό φθινόπωρο τοῦ 1969, ὅπου ὁ Θεός διά τοῦ μα-καριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Θυατεί-ρων Ἀθηναγόρου μέ κάλεσε νά διακονήσω τούς Ἕλληνες τῆς δια-σποράς, πολλοί ἀπό τούς ὁποίους ζοῦσαν μέ τόν καημό τῆς ξενιτιᾶς καί τή λαχτάρα τῆς πατρίδας, πού μοιράστηκα κι ἐγώ μαζί τους.

Αὐτές τίς μνηῆμες ἀνακίνησαν στήν ψυχή μου τά τραγούδια σας καί τά λόγια σας ἀπόψε.

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμά καί ἀπό καρδιᾶς γιά τήν τιμητική αὐτή ἐκ-δήλωση πρὸς τό ταπεινό μου πρό-σωπο καί τήν ἔκφραση τῆς ἀγάπης καί τοῦ σεβασμοῦ σας πρὸς τόν Ἐπί-σκοπο καί πνευματικό σας πα-τέρα.

Καί καθώς πλησιάζουμε πρὸς τή μεγάλη ἑορτή τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, πού ἔγινε πρόσφυγας γιά ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους, γιά νά λυ-τρώσει ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους ἀπό τόν καημό τῆς ξενιτιᾶς ἀπό τήν οὐράνια πατρίδα καί νά μᾶς ἐνώ-σει μέ τόν Θεό, εὐχόμαι σέ ὅλους σας τά φετινά Χριστούγεννα νά αἰσθανθοῦμε ὅλη τή θαλπωρή τῆς θείας ἀγάπης προσφέροντας καί ἐμεῖς τή δική μας ἀγάπη στόν Θεό καί στούς ἀδελφούς μας.